

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי החי

פנינים נפלאים מתורתו של

המהרא"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון שמ"ז, פרשת ויצא תשפ"ו

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהרא"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

וכדומה, אמרתי שאפשר שיתפרש מה שכתוב בתורה 'ותקרא את שמו יוסף לאמור יסף ה' לי בן אחר', ויש לדייק על ה'לאמר', שלא מצינו בשאר שמות רק נתינת טעם, כמו בראובן: ראה ה', וכן בשמעון, וכולם לא כתיב 'לאמר'...

אמנם לפי שהיה דרכן לצרף אותיות י"ו"ה בתחילת השם, כמו לאה שקרא 'יהודה' על שם ההודאה, דהוי סגי שתקרא 'יודה' מלשון 'אודה', וכן 'יודי' לה' חסדו (תהלים קז, ח), רק שהיה כוונת הקדמונים לצרף שמו יתברך י"ה ו', ואם כן חפצה לקרותו 'הוסף', כמו שכתוב (שם פא, ו) 'עדות ביהוסף', רק לפי שרצתה שיוגלל בפי כל תפילת ההוספה, לכן קראה שמו 'יוסף' מלא בשתי אותיות של שם על כל פנים. ונתן טעם לזה, למען לא קראה אותו 'הוסף', כמו שכתוב 'עדות ביהוסף', ואמר: 'לאמר', שעשתה זה כדי שיוה הקריאה והאמירה על תפילת חפצה 'יוסף ה' לי בן אחר', מה שאין כן 'הוסף' אינו לפי כוונת ההוספה.

שו"ת משיבת נפש (סי' מח אות ג')

טענתו הניצחת של יעקב ללבן

למה נחבאת לבחך ותגנב אתי וגו' (לא, כז).

ויש לבאר דטענת לבן היתה ליעקב אבינו, למען נחבאת לברוך והרי איתא במסכת קידושין (טז, ב): "בורח ויוצא בגירעון אין מעניקים לו", והרי ע"י הענקה מתברר האדון כדכתיב בסוף הפרשה של הענקה (דברים טו, יח) וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה, וטענת לבן היתה דע"י שיעקב ברח, מנע ממנו לקיים מצות הענקה וממילא עי"ז ותגנב אתי דגרם לו שלא תבוא לו ברכה.

ועל טענה זו של לבן השיב לו יעקב אבינו (להלן פסוק מב) לולי אלקי אבי אלקי אברהם ויפחד יצחק ה'ה' לי, פי עתה ריקם שלחתי - דבין כך לא היה לבן מעניק לו, וא"כ לא מנע ממנו כל ברכה.

מלא העומר

רמזו לו שאף בגלות תלווה קדושת ביהמ"ק את בני ישראל

אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי (כח, טז).

נאמר במדרש, כי יציאתו של יעקב מביתו לנכר, באה לרמז על גלות העתידה של עם ישראל. לפיכך הראו לו, כי אפילו בגלות תלווה את ישראל קדושת בית המקדש, אשר תתפשט בבתי כנסיות ובתי מדרשות, כשם שעכשיו נעקר הר המוריה ממקומו ובא אל יעקב לחוץ לארץ.

הוא אשר אמר יעקב: אכן יש ה' במקום הזה - עתה נוכחתי לראות, כי אפילו 'במקום הזה' כאן בגלות, גם כן תהא השכינה שרויה עם בני ישראל, דבר שלא ידעתי עד כה, - ואנכי לא ידעתי.

מלא העומר

אמר לרועים שרק אתמול שקעה חמה שלא בעונתה

ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו

(כט, ז)

כיון שיום אתמול נתקצר בשעתיים בשביל יעקב - "ששקעה לו חמה שלא בעונתה" - סבור היה יעקב, כי לדעתם חל שינוי בסדרי בראשית והימים כבר יהיו קצרים תדיר, וממילא הגיעה העת לאסוף את המקנה, לפיכך אמר להם: "הן עוד היום גדול" - אתמול היה זה רק באורח אקראי, מאורע חד פעמי, ואילו היום - עוד היום גדול...

מלא העומר

טעם שקראה שמו יוסף ולא הוסף

ותקרא את שמו יוסף לאמור יסף ה' לי בן אחר (ל, כד).

על פי דברינו שרגילין לקרות השם ב' ה' ו', כמו יהושע יהוצדק

על דרך הדרוש

יש לפעמים שעשיר מתרושש יותר מעני

אלף, וכבר יש לו אלפים, הרי חסר לו יותר אלפים, ונמצא שמתרושש מדי יום יום אשר יוסיף עושר.

וזהו הענין שאמר עשו ליעקב 'ש' לי רב אחי יהי לך אֲשֶׁר לך', ואמר יעקב: קח נא את ברכתך אשר הבאת לך פי חנני אלקים וכי 'יש לי כל', כי עשו אמר 'יש לי רב', ומאחר שכבר יש לו הרבה - חפץ בכפלים, כמו בעל המנה שמבקש מאתים, ומה בצע בהקרבת מעט מנחה לאיש עשיר כזה.

ועל זה השיב: אם בעיניך דבר מועט הוא, 'קח נא את ברכתך' ואל תחוס עלי, 'כי יש לי כל', והוא אצלי מותר גמור, ואצלך על כל פנים תצטרף להון רב אשר אתך, אחר אשר לא שבעה לך נפשך באשר לך.

קומץ המנחה - פרשת כי תבוא

קח נא את ברכתך אשר הבאת לך פי חנני אלקים וכי יש לי כל (לג, יא). שלמה המלך ע"ה אמר (משלי יג, ז) 'יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב', ויראה ביאורו, כי אמרו חז"ל (קוה"ר א, לב) אין אדם מת וחצי תאוותו בידו - יש לו מנה מבקש מאתים, ולפעמים איש מסכן ושכיר יום אשר כשכיר יקוה פעלו כדי חייו, מתוקה שנת העובד, ושמח במעט אשר חנן ה' אותו על המחיה ועל הכלכלה אשר כלכלהו לחם לפי הטף, וכשיגבה שכרו ויהיה לו אך הלחם אשר הוא אוכל - הוא שמח וטוב לב. וזהו 'יש מתעשר ואין כל', כי לא יקוה לעושר, שאין בידו רק לחם ושמלה ומסתפק בו, וזה עשיר השמח בחלקו, אך 'מתרושש והון רב', כי כל אשר יוסיף הון יחסר לו יותר, אם כן מתרושש מדי יום יום, כי אם ביום הראשון יש לו אלף - מתאוה לאלפים, ואם ביום השני מרוויח עוד

חדש!

משבוע הבא ניתן יהיה לשמוע בכל שבוע דבר תורה מרבנו המהרא"ל צינץ על פרשת השבוע,

מפי המשפיע הרה"ג הרב ברוך שוורץ שליט"א 08-8648989 שלוחה 5 מרבני המכון ומו"ץ באוצר הפוסקים

נפלאות המהרא"ל צינץ

ברוך שומר הבטחתו

החסיד **רבי אהרן וואלדן** זצ"ל, בן דורו של רבינו המחבר, הציב לו נר בחיבורו "שם הגדולים החדש" (מערכת ל' אות כ"ג) וכותב כהאי לישנא:

"הגאון הצדיק מו"ה אריה ליב קודם פטירתו אמר ברוח קדשו והבטיח לכל איש ואיש, באם שיארע לאחד צרה וצוקה ב"מ, אזי יקבל עצמו להדפיס ספר אחד מכתביו הקדושים, ואז יהי למליץ יושר בעדו, להגיד לאדם ישרו ויחלצהו ממיצר, וכן ראיתי חרוט על מצבת קברו, ולא נפל מדבריו ארצה, כי כן שמענו וכן ראינו מה שנעשה לאנשים רבים נסים גדולים עי"ז פה ווארשא, כי דחו לנפול ובזכות זה זכו ונתרפאו וניצולו".

ואלה הדברים שכתב הג"ר שמואל זנוויל קלפפיש זצ"ל, אב"ד ווארשא, בהסכמתו להדפסת ספרו של רבינו "פני אריה" (ח"א וח"ב):

"אליכם אחי ועמי קולי אקרא, משכו וקחו לכם, והביאו ברכה אל תוך בתיכם, ובזכות זה הגאון זצלה"ה יעתיר בעדכם להיות שלום בחילכם ושלום בארמונותיכם, כי כן כתובה בצוואתו, וזאת הברכה אשר ברח א"ש האלקים לפני מותו, לכל האנשים אשר יתנו יקר לחידושי תורתו, ויזלו זהב מכיסם למהר להחיש להדפיסם, אז יהיה הוא המליץ בינותם, ולא יתן למשחית לבא אל ביתם, ות"ל רבות שמענו וראינו פעולת צדיק לחיים, כאשר סיפרו לנו אנשים שונים אשר התאבקו עם מר המות, ויראו כי לא יכלו לו, חיש מהר נתנו כופר נפשם לסיוע הדפסת ספרי הגאון זצ"ל ושב ורפא להם..."

בשים לב לדברי גאון זה, ניווכח בבירור שהיה פשוט בעיניו, כי הבטחת רבינו כוללת הן את המסייעים בהדפסה, והן את מי שירכוש הספרים. קל וחומר, שהדברים אמורים כלפי מי שיטה שכמו עם הנותנים נפשם בהארת דברי תורתו, והפיכתם ל"נלמדים" באהלי תורה בכל קצוות תבל.

בפולין, עד לפטירתו בשנת תר"צ, היה הגה"צ רבי חיים יעקב נפתלי זילברברג מוורשא זצ"ל, המכונה "רבי נפתלי וויערשובר",

גם במכתב לנכדו הגאון רבי יצחק יוסף זילברברג זצ"ל (בעל "עצי זית"), כותב רבי נפתלי: "והנני מעורר לעסוק גם בדברי ספרי ר' ליבוש חריף זי"ע מלבד שהיה גאון עצום ורב, ומה עמקו דבריו, עוד זאת כפי הסגולה המפורסמת להוציא לאור, מסתבר דכמו כן ואולי עוד יותר המעיין בדברי קדשו".

(גם מטרה זו, מתקיימת באופן הנעלה ביותר על ידי אנשי המכון להוצאה מחודשת של כל ספרי מהרא"ל, בנותנם דעתם לערוך ולסדר כתביו וחידושיו עם ביאורים והערות המסייעים להבנת דבריו הק'. וכן בהפצת ספריו חנם בהיכלי התורה ברחבי תבל).

נכדו של הגר"ח, הוא הגאון החסיד רבי אברהם בנימין זילברברג זצ"ל אב"ד פייטסבורג, שסייע בידיו, והמשיך עוד בפולין (ואח"כ בארה"ב) את מורשת זקנו וזכה להו"ל הרבה מספרי רבינו, אף הוא מביא בהקדמתו לס' "גור אריה" למס' קידושין שהדפיס בשנת תשי"ג כמה וכמה עובדות מחולים קשים ואף מגוסס אחד שנושעו וחיו ונתרפאו בחסד שמים בזכות שפירו מכספם להדפסת חיבורי רבינו.

המשך בגליון הבא אי"ה

פניני ישועות

התחייבות האם שהביאה שתי חתונות!

שנתיים - שנה עבור כל אחת מבנותיה, מתוך אמונה תמימה שזו תהיה ההשתדלות הרוחנית שתכריע את הדין.

הפלא לא איחר לבוא. זמן קצר לאחר ההתחייבות, החלו להגיע הצעות רציניות ומתאימות לבנותיה. הכל החל לזרום במהירות מדהימה: במהרה, הבת הראשונה סגרה שידוך, ומיד אחריה, להפתעת כולם, נמצא הזיווג גם לבת השנייה! הבית התמלא בשמחה כפולה, והן זכו לחגוג אירועים משמחים בזה אחר זה.

האם התקשרה למכון כשהיא מלאה בהתרגשות ובדמעות של הודיה. היא סיפרה בהתרגשות: "ב"ה, הבנות שלי התחתנו!" היא תולה את הנס הכפול, שאירע בזמן קצר כל כך, בזכותו העצומה של המהרא"ל צינץ זצ"ל, ובזכות התרומה הקבועה שקיבלה על עצמה למענו. סיפורה הוא הוכחה חיה לכוחה של הצדקה וסגולתו של הצדיק לפעול ישועות בזיווג.

רבקה מ'. אַם יקרה, מצאה את עצמה במצב של דאגה כבדה. היו לה בנות יקרות בגיל שידוכים, והיא ייחלה בכל ליבה לראות אותן מקימות בית נאמן בישראל. אך לצערה, למרות כל התפילות, הסגולות וההשתדלויות, השידוכים לא עלו יפה, והצעות שהגיעו לא הבשילו לכדי חתונה. ליבה היה מלא בצער על בנותיה, והיא חשה שהיא מוכרחה לעשות משהו יוצא דופן כדי להזכיר את זכותן בפני כיסא הכבוד.

יום אחד, מתוך רצון עז לחולל ישועה, החליטה רבקה לפנות לדרך רוחנית מיוחדת. היא שמעה על הבטחתו של רבינו המהרא"ל צינץ זצ"ל, שזכות הדפסת ספריו פותחת שערי שמיים ומביאה ישועות בזיווג. היא התקשרה למכון והחליטה להתחייב להיות "חברת זהב", כשהיא חותמת על הוראת קבע בסך 180 ש"ח לחודש. היא קיבלה על עצמה את עול הצדקה למשך

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו